

II taliolümpia Pihlapuu lasteaias

2022. aasta on taliolümpia aasta, nii ka Pihlapuu lasteaias. Pihlapuu II taliolümpia toimus 31. jaanuarist kuni 7. veebruarini. Lapsed osalesid sportlikult lustlikel jõukatsumistel, kus kõige tähtsam oli osavõtt! Tunnustuseks oli märk olümpia passis, et ala on edukalt läbitud.

Pihlapuu II taliolümpia algas nagu Pekingis – avatseremooniaga. Esmalt kogunesid rühmad rongkäiguks ümber lasteaia maja. Rongkäik oli Pihlapuu moodi omanäoline – igat rühma tervitasid lasteaia direktor ja liikumisõpetaja, kes kandsid lasteaia- ja olümpialippu. Igast rühmast paluti üks laps tõrvikukandjaks, et olümpiatuli jõuaks avatseremoonia paika. Nii liigutigi olümpiamarsi saatel õuna-aia poole. Õunaaias süütasid tõrvikukandjad olümpiahümni saatel ühiselt olümpiatule. Seejärel anti pihlapõnni sportlase vanne ja ühise tantsuga oligi pidulik avalöök antud.

Esimeseks alaks oli laskesuusatamine, mis oli nagu päris, aga väikese viguriga. Lapsed olid rühmades uurinud taliolümpia alasid ja saanud teada, et laskesuusatamisel peab püss ka olema. Seekord asendas püssi võimlemiskepp, mis hüppenööri abiga selga seoti. Igal juhul said kõik kümne rühma lapsed ettekujutuse, mida tähendab võistelda eset seljas kandes, suusa keppidega joostes ja oa kotte kurikate pihta visates.

Teiseks alaks oli kelgu-kolmevõistlus. Seda ala saab teha vaid Pihlapuu lasteaias, aga võiks vabalt kandideerida ka päris taliolümpiale - siis saaksid triatleedid ka talvel end proovile panna. Igal lapsel tuli läbida kolmik ülesanne: kelguga kurikate vedamine ühest kohast teise, kelgul istudes ja kätega köiest tõmmates enda puuni vedamine, märgistatud alal mäest alla laskmine. Elamust pakkus nii osalemine kui teistele kaasa elamine.

Kolmanda alana sai mõõtu võtta toolsuuskadel ehk tõukekelgu teatevõistlusel. See sõiduvahend kogus populaarsust ja sai pihlapõnnide lemmikuks juba eelmise aasta vastlapäeval, kui liikumisõpetaja leidis interneti avarustest loo Lahmuse kooli õpetaja nutikast ideest, teha vanast midagi uut ja praktilist. Vanadest suuskadest ja toolist oli kokku monteeritud sõiduvahend, millega sai meeleolukalt sõpra sõidutada. Mõõduvõtt oli emotsionaalselt tasavägine.

Viimaseks alaks oli jääkeegel ehk kurling. Ka see ala oli Pihlapuu-näoline ja lastele tuttav eelmisest vastlapäevast. Kurlingu kivi asendasid veega täidetud õhupallid, mis miinuskraadidel mõnusaalt sültjaks külmusid ning harjaga tõugates oli neid tore üle finišijoone veeretada. Pihlapõnnidel tuli

Kurlingu võistlus on täies hoos. Foto E. Linnus

meisterlikult tegutseda, et pallid ei puruneks. Tegevus pakkus aukartust tekitavat ja kohati ettevaatlikku osalemist sportlastele ning elevust kaasaelajatele.

Lõputseremooniaks koguneti taas õunaaeda, et tänada kõiki osalejaid ning sangarite hümmi saatel kustutati olümpiatuli. Pihlapuu II olümpiamängud lõpetas ilutulestik, mis oli värvikirev tantsuline meenutus eelnenud nädalast. Pihlapõnnide arvates on talv tore aastaaeg, kus saab sportlikult ja meeleolukalt lustiga liikuda. Koolieelikud ja 5-6-aastased jätkavad suusatamisoskuse lihvimisega seni kuni lund jagub ja osalevad Tartu maratoni virtuaalsõidul.

Jaanika Kogri ja Triin Kikerman
Põlva Lasteaed Pihlapuu liikumisõpetajad